

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o K 126028 25 Kž
Brčko, 05.03.2025. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE !

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Srđana Nedića kao predsjednika vijeća, Amele Mustafić i dr. sc. Roberta Jovića, kao članova vijeća, uz učestvovanje Ljiljane Lukić kao zapisničara, u krivičnom postupku protiv optuženog J.J. iz B., zbog produženog krivičnog djela – Zloupotreba položaja ili ovlaštenja - iz člana 377. stav 2., u sticaju sa krivičnim djelom – Posebni slučajevi falsifikovanja isprave - iz člana 368. tačka 2., krivičnog djela – Nedozvoljeno držanje oružja ili eksplozivnih materija - iz člana 365. stav 1. i krivičnog djela – Falsifikovanje isprave - iz člana 367. stav 2., sve u vezi sa članom 51. i 55. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 19/20-prečišćeni tekst, 3/24 i 14/24), odlučujući o žalbama Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i branioca Miodraga Lj. Stojanovića, advokata iz Bijeljine, podnesenim protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 126028 20 K od 06.12.2024. godine, nakon javne sjednice krivičnog vijeća održane dana 05.03.2025. godine, u prisustvu optuženog i njegovog branioca, a u odsustvu uredno obaviještenog tužioca Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, donio je

P R E S U D U

Odbijaju se kao neosnovane žalbe Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i branioca optuženog J.J. i potvrđuje presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 126028 20 K od 06.12.2024. godine.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 126028 20 K od 06.12.2024. godine, optuženi J.J., oglašen je krivim da je radnjama opisanim u izreci te presude pod tačkom 1. počinio krivično djelo – Zloupotreba položaja ili ovlaštenja – iz člana 377. stav 2. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a radnjama opisanim pod tačkom 2. izreke počinio krivično djelo – Nedozvoljeno držanje oružja ili eksplozivnih materija - iz člana 365. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, sve u vezi sa članom 54. istog zakona, pa mu je sud primjenom članova 42., 43., i 49. za krivično djelo opisano pod tačkom 1. izreke presude utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, a za krivično djelo opisano pod tačkom 2. izreke presude utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 2 (dva) mjeseca, te optuženog na osnovu člana 54. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 1 (jedan) mjesec.

U izrečenu kaznu zatvora optuženom se ima uračunati vrijeme provedeno u pritvoru počev od 14.10.2019. godine do 14.11.2019. godine.

Istom presudom optuženom je izrečena mjera bezbjednosti oduzimanja predmeta i to: automatska puška M70 u dijelovima, serijskog broja 09934, puška M48, serijskog broja A83402, 9 okvira sa po 30 metara kalibra 7,62 mm za AP M 70, 30 metaka kalibra 7,62 mm, 5 fišeklija sa 55 metaka kalibra 7,9 mm, 2 manevarska metka, puška PAP M 69/66, serijskog broja J354836, 34 komada pušćanih metaka kalibra 7,62 mm, 84 komada patrona za lovačku pušku kalibra 12 mm, 50 komada metaka kalibra 7,62 – pištoljska, 130 komada metaka kalibra 7,62 mm – pištoljska, 1 prazan okvir za pištolj CZ M 57, pištolj CZ M 99, serijskog broja 46439, sa dva pripadajuća okvira, od kojih se u jednom nalazi 8 metaka kalibra 9 x 19 mm, jedan prazan okvir za pištolj CZ M 57 i 20 komada metaka kalibra 7,65 mm – pištoljskih, radi uništenja.

Optuženom se oduzima imovinskopravna korist pribavljena izvršenjem krivičnog djela i to: iznos od 2.000,00 KM i iznos od 500,00 EUR-a, a koji će se uplatiti na račun Budžeta Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Takođe optuženi je obavezan na plaćanje troškova krivičnog postupka – paušal za rad suda u iznosu od 200,00 KM u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude.

Optuženi J.J. je istom presudom na osnovu člana 284. stav 1. tačka c) Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine oslobođen od optužbe da je radnjama opisanim pod tačkama 3. i 4. izreke presude počinio krivična djela – Zloupotreba položaja ili ovlaštenja – iz člana 377. stav 2. u sticaju sa krivičnim djelom – Posebni slučajevi falsifikovanja isprave – iz člana 368. tačka 2. i – Falsifikovanje isprave – iz člana 367. stav 2. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Prvostepeni sud je odlučio da troškovi krivičnog postupka koji se odnose na tačke 3. i 4. izreke presude padaju na teret budžetskih sredstava.

Protiv navedene presude žalbu je podnijelo Tužilaštvo Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: tužilac) zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji s prijedlogom da Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine uvaži žalbu Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i preinači prvostepenu presudu u dijelu odluke o krivičnopravnoj sankciji, tako što će optuženom za krivična djela za koja je oglašen krivim utvrditi pojedinačne kazne zatvora u dužem trajanju, te mu izreći jedinstvenu kaznu zatvora u dužem trajanju od 1 (jedne) godine i 1 (jednog) mjeseca.

Na žalbu tužioca branilac optuženog Miodrag Lj. Stojanović (u daljem tekstu: branilac), podnio je odgovor na žalbu u kojem je predložio da Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine žalbu Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine odbije u cijelosti.

Takođe, protiv prvostepene presude žalbu je podnio branilac optuženog zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 297. tačka k), nepotpuno i netačno utvrđenog činjeničnog stanja iz člana 299. i zbog odluke o krivičnopravnoj

sankciji iz člana 300. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“, broj 34/13, 27/14, 3/19 i 16/20), s prijedlogom da Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine njegovu žalbu uvaži, prvostepenu presudu ukine, predmet vrati na ponovno odlučivanje, ili da nakon što žalbu odbrane uvaži, prvostepenu presudu preinači i optuženog J.J. blaže kazni.

Tužilac je podnio odgovor na žalbu koju je podnio branilac u kojem je predložio da Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine žalbu branioca u cijelosti odbije kao neosnovanu, uvaži žalbu Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u pogledu krivičnopravne sankcije koja je izrečena pobijanom presudom optuženom, odnosno da se optuženom utvrde pojedinačne kazne zatvora u dužem trajanju od izrečenih, te da mu se izrekne jedinstvena kazna zatvora u dužem trajanju od izrečene.

Na javnoj sjednici vijeća ovog suda održanoj dana 05.03.2025. godine branilac je ukratko iznio sadržaj žalbe i odgovora na žalbu, te u cijelosti ostao kod istih, dok se optuženi pridružio navodima svog branioca.

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu u skladu sa odredbom člana 306. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odnosno u onom dijelu koji se pobija žalbama, a po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen Krivični zakon, nakon čega je odlučio kao u izreci ove odluke iz slijedećih razloga:

Žalbe Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i branioca optuženog su neosnovane.

ŽALBA TUŽIOCA

Tužilac u podnesenoj žalbi prigovara da prvostepeni sud nije pravilno odmjerio kaznu, odnosno da nije uzeo u obzir sve okolnosti koje utiču na odmjeravanje krivičnopravne sankcije za koju se opredijelio. Tako, tužilac smatra da je prvostepeni sud propustio da kao otežavajuću okolnost na strani optuženog cijeni i posebno vrednuje utvrđene činjenice da je optuženi krivična djela izvršio sa pozicije policijskog službenika Policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, da je izvršenjem krivičnih djela za koja je oglašen krivim, načinio enormnu štetu u pogledu percepcije javnosti o moralnom kredibilitetu policijskih službenika ove lokalne zajednice, te da je prvostepeni sud trebao cijiniti zapriječene kazne zatvora za navedena krivična djela, pobude iz kojih su krivična djela počinjena, jačinu zaštićenog dobra, kao i okolnosti pod kojim su krivična djela počinjena.

Preispitujući pobijanu odluku iz žalbenog osnova koji se tiču odluke o izrečenoj krivičnopravnoj sankciji, ovaj sud je zaključio da žalba tužioca nije osnovana. Prilikom odlučivanja o krivičnopravnoj sankciji koju će optuženom izreći, prvostepeni sud je u skladu sa odredbom člana 49. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine vodio računa o svim okolnostima koje utiču da kazna bude manja ili veća (olakšavajuće i otežavajuće okolnosti). Tako je sud kao olakšavajuće okolnosti na strani optuženog cijenio da je isti penzioner, oženjen, otac dvoje djece, te da do sada nije osuđivan. Nije u pravu tužilac kada navodi da je prvostepeni sud kao otežavajuću okolnost trebao cijiniti da je optuženi krivična djela izvršio sa pozicije policijskog

službenika Policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, jer se te okolnosti u konkretnom slučaju ne mogu uzeti kao otežavajuće okolnosti s obzirom da predstavljaju bitan element krivičnog djela – Zloupotreba položaja ili ovlaštenja – iz člana 377. stav 2. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a za koje je optuženi oglašen krivim. Prvostepeni sud je pravilno utvrdio sve olakšavajuće okolnosti i dao im adekvatan značaj, pa je tako na stranama 22. i 23. obrazloženja pobijane presude dao adekvatne razloge koji u potpunosti opravdavaju odluku suda da optuženog osudi na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 1 (jedan) mjesec, a koja je i po ocjeni ovog suda srazmjerna težini počinjenog krivičnog djela i ličnosti optuženog. Takođe, ovaj sud smatra da će se izrečenom kaznom zatvora postići svrha kažnjavanja propisana članom 42. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine sa aspekta generalne i specijalne prevencije. Izrečena kazna zatvora će vaspitno djelovati i na optuženog da ubuduće ne čini krivična djela, kao i na sve potencijalne izvršioci krivičnih djela da ista ne čine. Izrečenom kaznom zatvora postići će se i svrha krivičnopravnih sankcija propisana članom 7. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u smislu podsticanja prevaspitanja optuženog.

ŽALBA BRANIOCA MIODRAGA LJ. STOJANOVIĆA

Neosnovano se žalbom branioca optuženog prigovara da je prvostepeni sud prilikom donošenja pobijane odluke počinio bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka k) Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Isti stav ovog suda je i u pogledu žalbenog osnova pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja iz člana 299. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i odluke o krivičnopravnoj sankciji iz člana 300. istog zakona. Navedeni žalbeni osnovi od strane branioca nisu praćeni adekvatnom argumentacijom koja bi ukazala da su prilikom donošenja odluke počinjeni navedeni propusti od strane prvostepenog suda, a koji bi doveli u pitanje zakonitost i pravilnost pobijane odluke sa aspekta istaknutih žalbenih osnova.

Branilac prigovara da je počinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka k) Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine jer su izostali razlozi o odlučnim činjenicama za postojanje krivičnog djela u odnosu na tačku 1. izreke pobijane presude za koju je optuženi oglašen krivim.

Nasuprot ovim žalbenim prigovorima, iz obrazloženja prvostepene presude datog na stranama od 19. do 24., proizilazi da je prvostepeni sud određeno naveo koje činjenice i iz kojih razloga uzima kao dokazane, odnosno nedokazane, cijeneći pri tome sve relevantne dokaze koji su provedeni na glavnom pretresu, pa je na osnovu takve ocjene dokaza dao konkretne i dovoljne razloge na osnovu kojih je zaključio da je dokazano da je optuženi J.J. počinio krivična djela i to – Zloupotreba položaja ili ovlaštenja – iz člana 377. stav 2. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i – Nedoovoljeno držanje oružja ili eksplozivnih materija – iz člana 365. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a sve u vezi sa članom 54. istog zakona, opisanim pod tačkama 1. i 2. izreke presude, odnosno tačkama 1. i 3. optužnice. Prvostepeni sud je navedeno zaključio na osnovu predočene materijalne dokumentacije i iskaza saslušanih svjedoka. Dakle, prvostepeni sud je provedene dokaze cijenio u skladu sa odredbom člana 290. stav 7. Zakona o krivičnom postupku

Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (koja između ostalog propisuje da će sud određeno i potpuno iznijeti činjenice iz kojih razloga uzima kao dokazane ili nedokazane, dajući naročitu ocjenu vjerodostojnosti provedenih dokaza) u vezi sa odredbom člana 281. stav 1. i 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine koja propisuje (da sud zasniva presudu samo na činjenicama i dokazima koji su izneseni na glavnom pretresu i da je prvostepeni sud dužan da savjesno ocijeni svaki dokaz pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima i na osnovu takve ocjene izvede zaključak da li je neka činjenica dokazana). Prvostepeni sud je i po ocjeni ovog suda postupio u skladu sa citiranim zakonskim odredbama, pa su žalbeni prigovori branioca kojima ukazuje da je prvostepeni sud počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka k) Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine neosnovani.

Nadalje, branilac pobija prvostepenu presudu navodeći da su se u radnjama optuženog eventualno stekla obilježja krivičnog djela – Prevara - iz člana 288. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, te da prvostepeni sud nije dao jasne razloge zbog čega je optuženog osudio za krivično djelo – Zloupotreba položaja ili ovlaštenja – iz člana 377. stav 2. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Preispitujući ovaj žalbeni prigovor branioca, ovaj sud zaključuje da je prvostepeni sud dao objektivne, jasne i logički prihvatljive razloge na osnovu kojih je utvrdio da su se u radnjama optuženog stekla sva bitna obilježja bića krivičnog djela – Zloupotreba položaja ili ovlaštenja – iz člana 377. stav 2. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine na stranama 21., 22. i 24. prvostepene presude, a koje razloge prihvata i ovaj sud. Prvostepeni sud je pravilno zaključio da iz provedenih dokaza nesumnjivo proizilazi da je optuženi J.J. postupajući kao službeno lice Policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine sa činom inspektora u okviru radnog mjesta Viši istražilac kriminalističke policije u Odsjeku za sprečavanje i suzbijanje organizovanog kriminaliteta i zloupotrebe droga od R.R. tražio i uzeo ukupan iznos od 16.000,00 KM i 500,00 EUR-a, predočavajući joj da će isplatom novca i potpisujući dokumentaciju, biti lišena krivičnog progona zbog oružja koje je „predala D.“ i od njega dobila novac za oružje, te su na ovaj način u potpunosti ostvarena bitna obilježja navedenog krivičnog djela, a iznos novca odgovara iznosu koji je od R.R. zatražio optuženi, te time ukupna svota koja je data optuženom provođenjem posebnih istražnih radnji nije prekoračena u odnosu na iznos koji je tražio. Nadalje, prvostepeni sud je pravilno zaključio da u pogledu navedenog iznosa koji je upotrijebljen za realizovanje naredbe za provođenje posebnih istražnih radnji, a tiče se iznosa od 14.000,00 KM, prvostepeni sud je smatrao da je isti u skladu sa izjavom svjedoka R.R., a koji je optuženi od nje uzeo i koji je prilikom pretresa kod njega pronađen. Tako da je prvostepeni sud pravilno utvrdio da su se u radnjama optuženog stekla sva bitna obilježja bića krivičnog djela – Zloupotreba položaja ili ovlaštenja – iz člana 377. stav 2. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odnosno da je optuženi iskorištavanjem i prekoračenjem svog službenog ovlaštenja policijskog službenika, raspoređenom na poziciju Višeg istražioca u Jedinici kriminalističke policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, pribavio za sebe protivpravnu imovinsku korist koja prelazi iznos od 10.000,00 KM. Imajući u vidu bitna obilježja bića krivičnog djela – Prevara – iz člana 288. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, pravilno je prvostepeni sud zaključio da se u radnjama optuženog ne stiču elementi tog krivičnog djela, nego upravo krivičnog djela – Zloupotreba položaja ili ovlaštenja – iz člana 377. stav 2. Krivičnog zakona

Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, jer je optuženi kao službeno lice korištenjem svog položaja policijskog službenika prekoračio granice svog službenog ovlaštenja, te počinio krivično djelo za koje je oglašen krivim na način opisan pod tačkom 1. izreke pobijane presude. Prvostepeni sud je cijeneći iskaz oštećene R.R. čiji je iskaz većim dijelom prihvatio kao uvjerljiv i saglasan sa drugim dokazima, a koja je opisala postupanje optuženog, te je prvostepeni sud dovodeći njen iskaz u vezu sa ostalim dokazima utvrdio da je optuženi J.J. bio svjestan da opisanim radnjama pod tačkom 1. i 2. presude mogu nastupiti zabranjene posljedice, što je i htio odnosno da je navedena krivična djela počinio sa direktnim umišljajem. Prvostepeni sud je pravilno zaključio da je optuženi bio svjestan da se R.R. obraća kao službeno lice Policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i da iskorištava svoj službeni položaj, prekoračivši svoja ovlaštenja, odnosno svjesno propustio da ispita sve okolnosti vezano za oružje koje je R.R. posjedovala, te ga uz pomoć „D.“ nezakonito sklonila, a za šta je primila novac, pa je optuženi od nje zatražio novac potpuno svjestan svojih radnji i htijući nastupanje posljedice, odnosno da primi traženi novac, a da se protiv R.R. ne povede bilo kakav postupak zbog njenih radnji.

Nadalje, branilac u žalbi prigovara stvarnoj i mjesnoj nadležnosti suda, po pitanju pravne kvalifikacije, jer prema braniocu u radnjama optuženog su se eventualno stekla obilježja bića krivičnog djela – Prevara – te da bi u tom slučaju bio nadležan Osnovni sud Bijeljina. O navedenom prigovoru, koji je postojao i u toku postupka i na glavnom pretresu, prvostepeni sud je dao adekvatno obrazloženje na strani 24. pobijane odluke, a o čemu u spisu postoji i rješenje kojim je odbijen prigovor, a razloge koji su navedeni u prvostepenoj presudi po pitanju tog prigovora, prihvata i ovaj sud. Naime, pravilno je prvostepeni sud zaključio, imajući u vidu odredbu člana 24. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, da je optuženi preduzimao radnje izvršenja na teritoriji Brčko distrikta Bosne i Hercegovine jer iz dokaza u spisu proizilazi da je komunikaciju sa svjedokom ostvarivao sa teritorije Brčkog. Takođe, optuženi se tereti da je svojim radnjama prouzrokovao i posljedice po službu i ovlaštenja koja su mu data od strane Policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, tako da je nesporno da je optuženi preduzimao radnje i na teritoriji Brčkog odakle je ostvarivao komunikaciju sa svjedokom nego je i posljedica upravo nastupila u Brčkom.

Pored toga ovaj sud nalazi da nisu osnovani ni žalbeni prigovori branioca kojim osporava činjeničnu osnovu prvostepene presude, odnosno prigovor da je prvostepeni sud nepotpuno i netačno utvrdio činjenično stanje.

S tim u vezi, odredbom člana 299. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine propisano je da nepotpuno utvrđeno činjenično stanje postoji i kad na to ukazuju nove činjenice ili novi dokazi. Branilac u žalbi ne ukazuje na nove činjenice ili nove dokaze koji bi išli u prilog tvrdnji da je činjenično stanje nepotpuno utvrđeno. Prvostepeni sud je dao razloge da u relevantnom dijelu prihvata iskaz svjedoka R.R., S.P., a da nije prihvatio iskaz svjedoka R.P. čiji je iskaz pročitao na glavnom pretresu na osnovu člana 273. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, jer navedeni svjedok nema relevantna saznanja o radnjama koje se optuženom stavljaju na teret, dok iskaz punca optuženog – svjedoka M.L. prvostepeni sud nije posebno cijenio, imajući u vidu da je svjedok opisivao radnje od prije 24 godine a koje se odnose na ujaka od optuženog, te da je očigledno da je ovaj svjedok nastojao da olakša krivičnopravni položaj optuženog, pa

je tako prvostepeni sud cijenio njegov iskaz kao irelevantan u odnosu na krivična djela koja se optuženom stavljaju na teret.

Branilac u žalbi potencira da je iskaz svjedoka R.R. kontradiktoran, da je ona više puta davala izjave, kao i da je ona podnosilac prijave protiv optuženog, cijeneći njeno svjedočenje problematičnim, kao i da ona ne priznaje da je i sama učestvovala u podjeli novca od prodatog oružja. Prvostepeni sud je činjenično stanje utvrdio ne samo na osnovu iskaza svjedoka R.R., nego i ostalih svjedoka čije je iskaze prihvatio, nego i na osnovu drugih dokaza koji su prikupljeni tokom istrage odnosno na osnovu materijalnih dokaza, uključujući i one pribavljene provođenjem posebnih istražnih radnji iz člana 116. stav 2. tačka b), e) i f) Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a koje su provođene na osnovu naredbe Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 126028 19 Kpp od 14.10.2019. godine.

Branilac prigovara da je prvostepeni sud pogrešno utvrdio činjenično stanje vezano za tačku 2. osuđujućeg dijela presude, da je jedini dokaz za počinjenje krivičnog djela – Nedozvoljeno držanje oružja ili eksplozivnih materija – iz člana 365. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine činjenica da je prilikom pretresa objekata J.J. pronađeno navedeno oružje. Branilac prigovara da nema drugog dokaza o čijem oružju se radi i kako se ono našlo u objektu vlasništvo optuženog. Branilac u žalbi ističe da je navedeni pištolj marke CZ M99 serijskog broja 46439 sa 2 pripadajuća okvira vlasništvo P.V., a koji je rođak optuženog i koji je otišao u A. odmah poslije rata, te da je navedeno oružje ostavio na skrivenom mjestu kuće optuženog, a da je o tome posvjedočio M.L. Branilac smatra da se za gore navedeni pištolj nije mogao osuditi optuženi, te da Tužilaštvo nije dokazalo prvo da je optuženi znao da se na tavanu njegove kuće nalazi navedeno oružje i drugo da počinilac djela drži odnosno raspolaže sa oružjem.

Kad se tiče navedenih prigovora branioca vezanih za krivično djelo opisano pod tačkom 2. izreke presude za koje je optuženi oglašen krivim, isti su neosnovani. Naime, prvostepeni sud je i za ovo krivično djelo nesporno utvrdio da postoji dovoljno dokaza, te da su se u radnjama optuženog stekla sva bitna obilježja bića krivičnog djela – Nedozvoljeno držanje oružja ili eksplozivnih materija – iz člana 365. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i da je nesporno utvrđeno da je optuženi u svojoj kući držao oružje odnosno municiju i oružje znajući da njihovo držanje građanima nije uopšte dozvoljeno, a tim prije što je i prema prirodi posla kojim se optuženi bavio nije uopšte upitno njegovo znanje o toj činjenici. Branilac želi dovesti u pitanje postojanje zakonskih elemenata navedenog krivičnog djela, odnosno svijesti optuženog tvrdeći da optuženi nije znao da se na tavanu njegove kuće nalazi oružje. Prvostepeni sud je i u pogledu navedenog krivičnog djela utvrdio sve pravno relevantne i odlučne činjenice i na iste pravilno primijenio odredbe Krivičnog zakona nalazeći da su se u radnjama optuženog stekla sva bitna obilježja bića krivičnog djela – Nedozvoljeno držanje oružja ili drugih eksplozivnih materija – iz člana 365. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Prilikom pretresa kuće i pomoćnog objekta optuženog, pronađeno je navedeno oružje i municija u navedenim količinama koje građanima nije dozvoljeno da nabavljaju i drže, te je pravilno prvostepeni sud utvrdio da se radi o navedenom krivičnom djelu. Gore navedeno proizilazi iz materijalne dokumentacije u spisu, prije svega naredbe za pretres stana i ostalih prostorija od 14.10.2019. godine, zapisnika o pretresu od 15.10.2019. godine, potvrde o privremenom oduzimanju predmeta od

15.10.2019. godine, spiska oduzetih predmeta od 15.10.2019. godine, dokazi označeni kao D31, D32, D33 i D34, te fotodokumentacije o izvršenom pretresu. Prigovor branioca da optuženi nije znao da se na tavanu njegove kuće nalazi navedeno oružje i municija, nije osnovan, upravo iz razloga što je optuženi kao vlasnik kuće i pomoćnog objekta iste koristio odnosno tu živio, a tim više što je i punac optuženog imao saznanja da je oružje u kući, pa bi optuženi bio u obavezi imajući u vidu i njegovo zanimanje da navedeno oružje i municiju preda ovlaštenim organima ukoliko nije njegovo, a što očigledno nije učinio. Prigovor branioca da je pištolj marke CZ M99 vlasništvo P.V., rođaka optuženog, te da se za isti nije mogao teretiti optuženi, za konkretan slučaj nije relevantan imajući u vidu da je optuženi i pored tog pištolja neovlašteno držao i drugo oružje i municiju, koje građanima nije uopšte dozvoljeno, pa se i bez tog pištolja u radnjama optuženog stiču sva bitna obilježja bića krivičnog djela – Nedoizvoljeno držanje oružja ili eksplozivnih materija – iz člana 365. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Prvostepeni sud je pravilno utvrdio da je navedena krivična djela za koja je optuženi oglašen krivim počinio sa direktnim umišljajem, te da je bio svjestan da nije preduzeo zakonom propisane radnje da preda navedeno oružje i municiju, a činjenica da neko od oružja (pištolj) nije njegovo ne isključuje njegovu krivicu. O ovim činjenicama prvostepeni sud je dao adekvatno obrazloženje na strani 22. obrazloženja pobijane odluke, a koje podržava i ovaj sud.

Preispitujući pobijanu odluku i sa žalbenog osnova koje se tiče odluke o izrečenoj krivičnopravnoj sankciji, o tome je bilo riječi kod obrazloženja žalbe Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, tako da se ovaj sud neće ponavljati. Ovaj sud će se osvrnuti samo na istaknuti prigovor branioca da je pred sudovima Brčko distrikta izgrađena praksa da se za krivično djelo – Nedoizvoljeno držanje oružja ili eksplozivnih materija – kada se radi o licima koja nisu osuđivana u pravilu izriče uslovna osuda. Ovaj prigovor branioca ne stoji, pogotovo ako se ima u vidu praksa sudova u Brčko distriktu Bosne i Hercegovine u zadnjih par godina iz koje se može vidjeti da je pooštrena kaznena politika kad se tiče ovog krivičnog djela. Korektnost držanja optuženog pred sudom se podrazumijeva, a sve druge olakšavajuće okolnosti koje je branilac naveo u žalbi, sud je imao u vidu kod odmjeravanja krivičnopravne sankcije, te nema mjesta primjeni ublažavanja kazne u smislu postojanja osobito olakšavajućih okolnosti, kako to branilac pogrešno zaključuje.

Budući da prvostepeni sud prilikom donošenja pobijane odluke nije počinio povrede postupka, niti je činjenično stanje pogrešno i nepotpuno utvrdio, a ni druge propuste na koje se žalbama neosnovano ukazuje, kao ni povrede Krivičnog zakona na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, ovaj sud je žalbe Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i branioca optuženog odbio kao neosnovane.

Bili su to razlozi zbog kojih je odlučeno kao u izreci ove presude a na osnovu člana 313. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

ZAPISNIČAR

Ljiljana Lukić

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Srđan Nedić